

Fonyódi Városi Bíróságon az Erste Bank alperes elleni végrehajtás megszüntetése iránti peres eljárásban hozott, szeptember 10-én közreadott elsőfokú ítélet elleni felperesi keresetnek helyt adó elsőfokú ítélet elleni alperesi fellebbezésre tekintettel a mai – november 29. – napon tartotta meg Kaposvári Törvényszék a másodfokú tárgyalását.

Alperesi fellebbezési irat, valamint felperesi ellenkérelmet tartalmazó irat a mellékletből megnyitható, olvasható.

Szokatlanul feszült hangulatban zajlott a bírósági tárgyalás, többek között a felszólalásom egyik mondatának jegyzőkönyvbe foglalása sem sikerült úgy mint máskor, majd rövid tanácskozás után a másodfokú bíróság hatályon kívül helyező végzést hozott és az elsőfokú eljárás lényeges szabályainak megsértése folytán arra utasította az elsőfokú bíróságot hogy a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátaira tekintettel nélkül ismételve meg az elsőfokú eljárást.

Sem a fellebbezésre, sem az ellenkérelmemre érdemben választ a bíróságtól nem kaptunk, a lényeges szabálysértést pedig a másodfokú bíróság abban jelölte meg, hogy felperest az elsőfokú bíróság bizonyítási indítvány előterjesztésére nem hívta fel.

A jegyzőkönyvbe foglalás nehézségei annak a mondatomnak jegyzőkönyvbe foglalásánál merültek fel, mely a következőképpen hangzott:

„Tekintettel arra, hogy a Hpt. 210. § 1. bekezdése szerint a kölcsönszerződést írásba kell foglalni, és arra, hogy felperes fellebbezésében hivatkozott arra, hogy a felperesi Üzletszabályzat a kölcsönszerződés részét képezi, megállapítható az, hogy az Üzletszabályzat létre nem jöttnek azért tekintendő, mert az írásbeliség megállapíthatóságához szükséges egyik feltétel, a felek aláírása az Üzletszabályzaton hiányzik.”

Ezzel kapcsolatosan az ellenkérelmem második oldalának közepén is írok azért, mert döntőnek ítéletem minden olyan esetben az alaktság vizsgálatát, ahol a bankok az egyoldalú szerződésmódosítási jogukkal kapcsolatosan valamiféle adósok által soha nem látott Üzletszabályzatra perben azért hivatkoznak, mert az egyedileg meg nem tárgyalt szerződési feltételeket tartalmazó, bankok által szerkesztett kölcsönszerződésben elismertették adósokkal azt a valótlan tényt, hogy adósok az Üzletszabályzatot megismerték.

Azzal, hogy a **Hpt. 210. § 1 bek-e** törvényben rögzíti azt, hogy

„210. § (1) A pénzügyi intézmény pénzügyi és kiegészítő pénzügyi szolgáltatásra irányuló szerződést csak írásban vagy minősített elektronikus aláírással ellátott elektronikus okirat formájában köthet. Az írásban kötött szerződés egy eredeti példányát a pénzügyi intézmény köteles az ügyfélnek átadni.”

és a bankok maguk hivatkoznak arra, hogy az Üzletszabályzat a szerződés része, azaz pontosan olyan mértékű kötelezettségek származhatnak az adósokra nézve a kölcsönszerződésből, mint az Üzletszabályzatból, azt is elismerték, hogy pontosan olyan írásbeliségi követelmény van a szerződésnél is, mint az Üzletszabályzatnál.

Azaz mindkettőt írásba kell foglalni és alá kell írni ahhoz, hogy jogkövetkezmények kiváltására alkalmasak legyenek.

Csak csodálattal lehet olvasni azt, hogy ezt a témát 1933-ban Szladits Károly Magánjogi Vázlata Első része 139. oldalán miként tárta fel:

„Ahol a törvény az ügylet érvényességéhez okiratot kíván, ott elegendő, ha az okmányt a kötelezett fél írja alá (KT. 313)

Az Üzletszabályzatot tehát teljesen mindegy, hogy milyen tartalommal, milyen célból készítették a bankok, mindaddig, amíg a kötelezett nem írta alá, addig csak okmány és nem írásbeli okirat.

A Hpt. 210. § 1. bek-e alapján pedig tehát jól tudjuk, hogy a kölcsönszerződéshez, vagy annak bármely részéhez aláírt okirat kell és nem okmány...

Csodálatos nem?

Természetesen a mai napig változatlanul ugyanúgy kelléke az aláírás az írásbeliségnek, mint volt 1933-ban, így például a XXV. PED, vagy az Ingatlan nyilvántartásról szóló törvény akkor, amikor a megosztási vázrajzok aláíratását a felek által megköveteli, töretlen az aláírás követelménye.

Tehát ez maradt el minden Üzletszabályzatban és alaki okoknál fogva szerintem egyetlen perben sem lehet a bankoknak erre, mint a szerződés részére hivatkozni.

Más kérdés az, hogy Felcsuti, Simor, vagy Oszkó uraknak ez miért nem jutott eszébe. Vagy éppen a PSZÁF-nak. Talán azért, mert ez Magyarország. Egy olyan ország, amelyiknek törvényei ilyen és hasonló tapasztalatokból következően csak hatalom gyakorlásából kizorultakra vonatkozik.

Visszatérve a perre, tehát az idézett dőlt betűs mondatomnál voltak jegyzőkönyvbe foglalási problémák.

=====

Más szempontból is hasznos volt a mai tárgyalás.

Azért mert szóba tudtam hozni bíróság előtt a 805/2004 EK rendelettel– nem vitatott követelésekkel - kapcsolatos problémát.

Ugyanis az elsőfokú bíróság abból indult ki, hogy mivel alperes bíróság felhívás után, és megismételt újbóli felhívás, illetve alperesi határidő hosszabbítás után sem tudta megírni a bíróságnak azt, hogy végül is miért, mi okból emelték a kamatot az alperesi banknál - ennek okából adott helyt az elsőfokú bíróság a felperesi keresetnek – szerintem helyesen.

Jogi alapja ennek a helyes bírói döntésnek az, hogy a közjegyzőkről szóló törvénynek alábbi rendelkezése alapján

- 112. § (1) A közjegyző végrehajtási záradékkal látja el a közjegyzői okiratot, ha az tartalmazza**
- a) a szolgáltatásra és ellenszolgáltatásra irányuló vagy egyoldalú kötelezettségvállalást,**
 - b) a jogosult és a kötelezett nevét,**
 - c) a kötelezettség tárgyát, mennyiségét (összegét) és jogcímét,**
 - d) a teljesítés módját és határidejét.**

csak akkor van helye végrehajtási záradéknak közjegyzői okirat esetén, amennyiben a kötelezettség mennyisége meg van határozva, ellenben azáltal, hogy a perben az alperesi banknak fogalma sem volt a kamatemelés valódi okáról, a közjegyzői okirat nem bizonyított mennyiségű adatot tartalmaz, melynek folytán kiállított végrehajtási záradékkal létrejött végrehajtási eljárás törvénytelen eljárás.

Ebből következően megkerülhetetlen tehát a 805/2004. EK rendelet alkalmazása. Az, hogy csak adós által nem vitatott követelésekre vonatkozóan lehet végrehajtási záradékot a közjegyzőnek a közjegyzői okirat alapján kiállítani.

Csak akkor lesz európai okirat a rendelet szóhasználata szerint.

Addig pedig csak jellegzetesen magyar.

A helyes eljárás tehát arra az esetre az lenne, hogy ha a közjegyzőt felkeresi a bank végrehajtási záradék elkészítése céljából, hogy a közjegyző kérdést intéz az adóshoz azzal, hogy vitatja-e a bank által követelt összeg nagyságát, vagy sem.

Minden más esetben pedig **természetesen a végrehajtási eljárásban induló végrehajtás megszüntetése iránti perben javaslom azt, hogy külön hivatkozzon az adós arra, hogy természetesen vitatja a bank által követelt összeget, és nem érti azt, hogy a közjegyző miért gondolta a végrehajtási záradék kiállításánál azt, hogy nem vitatta.**

Akkor amikor európai okiratot csak nem vitatott követelésekre lehet kiállítani a 805/2005. EK rendelet figyelembevételével...

Visszatérve az alperesi kamatemelésnek okára, nemcsak az elsőfokú bírósági eljárásban többször feltett eredménytelen bírói kérdés után nem lehet tudni bármiféle tényleges okról, de ha megnézik az alperesi fellebbezést, még a mai tárgyalás után sem lehet ezt tudni.

Ebből következően **valószínűsítem azt, hogy semmiféle valós ok nem volt, hanem szerintem valamelyik bankvezetőnek hirtelen gondolata, vagy a többi bankkal történt egyeztetése vezetett oda, hogy alperesi bank kevésnek találta az adósok által fizetett törlesztő részletek összegét.**

Erre tekintettel a konkrét ügyben konkrét adatok alapján természetesen bűncselekmény alapos gyanúja miatt a feljelentést megteszem.

=====

Egyébként tegnapi napon volt a **Közjegyzői Országos Kamara Elnökekének - Dr. Tóth Ádámnak – megbízásából Dr. Moldováni András budapesti ügyvéd által készített, többrendbeli, nagy nyilvánosság előtt elkövetett rágalmozás bűncselekménye miatti feljelentés** folytán büntető tárgyalásom, melyen sem Dr.Tóth Ádám, sem Dr. Moldováni András nem volt jelen, utóbbit előttem ismeretlen ügyvéd helyettesített.

Kaposvári Városi Bíróság első fokon **bűncselekmény hiányában felmentő ítéletet hozott.**

Siófokon 2012. november 29. napján.